

(taša iš pirmojo puslapio)

Rajenas suprato, kad tėtis sako tiesą, bet jam vis dėlto buvo labai gaila prarastų daiktų.

Tą vakarą jie apsistojo pas senelius. Jie daug kalbėjosi apie tai, kas atsitiko, apie nuostolius, apie tai, ką reikėtų toliau daryti.

- Nekenčiu ugnies! - staiga piktai pareiškė Rajenas.

Senelis mažliai pažvelgė į anūką.

- Žinai, Biblijoje kalbama apie kitokią ugnį – ugnį kuria bus tiriami krikščionių atlikti darbai, - jis pasakė. - Viskas, ką darome Kristui, išliks, tuo tarpu visi kiti mūsų darbai sudegs. Jei gyvenome tik sau, o ne Kristui, mes būsimė išgelbėti, tačiau prarasime didelį, mūsų laukiantį atlygį.

Tėtis linktelėjo.

- Šis gaisras – tarsi priminimas mums, jog turime kiek tik galime dirbti Dievui. Tada ne tik turėsime namus danguje, bet gausime ir atlygį, nedegantį jokioje ugnyje.

O KAIP GI TU? Ar esi krikščionis? O gal manai, kad būdamas išgelbėtas, po mirties eisi tiesiai į dangų, todėl dabar gali gyventi taip, kaip tik nori, paisydamas tik savo įgeidžių, ir tau nereikia nuogaštauti dėl nuodėmių, kurias darai? Sustok ir pagalvok! Būtų siaubinga gaisro ugnyje prarasti viską, ką turi. Bet žymiai blogiau būtų patekus į dangų matyti, kad viskas, ką gyvendamas žemėje darei, virsta pelenais. Gyvenime siek ne tik trumpalaikių dalykų.

PABANDYK ĮSIMINTI: 1 Korintiečiams 3,13 „Kiekvieno žmogaus darbų kokybę ištirs [patikrins] ugnis.“

RAKTAS: DIEVAS TEIS

Sujunkite taškus:

